

Herdenkingsbijeenkomst

Wie sterft die blijft, maar dan anders

Muzikale opening

Openingswoord met welkom

Ontsteken van het licht

Gedicht:

Weggaan is iets anders
dan het huis uit sluipen
zacht de deur dicht trekken
achter je bestaan en niet
terugkeren. Je blijft
iemand op wie wordt gewacht.

Weggaan kun je beschrijven als
een soort van blijven. Niemand
wacht want je bent er nog.
Niemand neemt afscheid
want je gaat niet weg. (Rutger Kopland)

Kort Verhaal: Een mooi hart

Een jongeman beweerde dat hij het mooiste hart had van de hele vallei. De mensen om hem heen waren het allemaal met hem eens, zijn hart was perfect. Er zat geen schrammetje of wond in zijn hart. De jongeman was er erg trots op en pochte over zijn mooie en perfecte hart. Op een dag verscheen er een oude man in de vallei en zei "Waarom is jouw hart niet net zo mooi als het mijne." Men keek naar het hart van de oude man. Het sloeg krachtig, maar het zat vol littekens en er waren plaatsen bij waar er stukken uit waren gehaald en andere stukken in waren gezet, maar deze stukken pasten er niet mooi in, de hoeken waren rafelig. Er waren plaatsen bij waar hele stukken misten uit zijn hart.

De mensen keken verbaasd – hoe kun je zeggen dat je hart het allermooiste is dachten ze? De jongeman keek naar het hart van de oude man, zag de staat waarin het verkeerde en lachte "Je maakt een grapje," zei hij. "Vergelijk jouw hart eens met het mijne. Die van mij is perfect en de jouwe is een puinhoop vol littekens en scheuren."

"Ja," zei de oude man, "jouw hart ziet er perfect uit, maar ik zou niet met je willen ruilen. "Kijk" sprak hij, "elk litteken vertegenwoordigt een persoon aan wie ik mijn liefde heb gegeven – ik scheur een stukje uit mijn hart en geef het, en vaak geven ze een stukje van hun hart aan mij terug om zo de lege plaats op te vullen. Maar de stukken zijn niet precies hetzelfde. Ik heb gerafelde hoeken, dat ben ik met je eens, maar de stukken herinneren me er aan dat we de liefde met elkaar hebben gedeeld. Soms geef ik een stukje van mijn hart weg en heeft de ander me geen stukje van zijn hart terug gegeven. Dat zijn de lege gaten – het geven van liefde is een risico. Ook al zijn die gaten in mijn hart pijnlijk, ze blijven open. Het herinnert me er aan dat ik ook liefde heb voor deze mensen en ik hoop dat ze op een dag zullen

terug keren en het gat zullen opvullen. Zo," zei hij "zie je nu wat echte schoonheid is?"

De jongeman stond geheel roerloos met tranen die over zijn wangen rolden. Hij wandelde naar de oude man toe, nam een stukje van zijn hart en gaf het aan de oude man. De oude man nam zijn offer aan, plaatste het stuk in zijn eigen hart. Hij nam een ander stuk uit zijn hart en plaatste het in de wond van het hart van de jongeman. Het paste wel niet perfect, er zaten wat rafels aan, maar de jongeman keek naar zijn hart, niet meer perfect, maar mooier dan voorheen.

Muziek

Enkele gedachten over het thema: 'Wie sterft die blijft, maar dan anders. Of: anders vasthouden.'

Muziek

Inleiding herdenkingsritueel:

Mooi is de dag waarop jij genoemd wordt
Mooi al is die dag niet zonder pijn
Mooi is de dag waarop jouw levenslied klinkt
Iemand vertelt wie jij was
Dat jij wel weg maar niet voorbij bent.

Mooi is die dag waarop je naam weerklinkt
Als een chanson uit een geliefd verleden
Mooi is die dag met een geur van nostalgie
Toen alles nog zo zorgeloos was
Dat wij dachten dat dat voor eeuwig zou zijn.

Mooi is de dag waarop je naam er ineens weer is
Niet dat versleten refrein over vooruit moeten kijken
Mooi is de dag waarop terugkijken ook mag
Zo een dag is een liefdesomarming die sterkt
Op de weg verder van dag tot dag

Mooi is de dag waarop jij wordt genoemd
Een kaars brandt voor jou
Mooi is de dag waarop jij leeft als gisteren
Jij bent wel uit de tijd gevallen
Maar leeft in die andere eeuwige tijd van de liefde.

Cornelis Corbijn

Gerardus Johannes Josephus van Diessen

Jan Antoon de la Mar

Maria Catharina Colijn - Heijdens

Pieterrella Geertje Tilroe - Kempe

Sientje de Bie - Siereveld

Jan Frans van Belzen

Willem Marinus Verkerk

ℒ

Geertruida Suzanna Verkerk - Roelse

Louise Berg

Cornelia Koppejan - Joosse

Willem Hendrik Hamers

W.P. Joziasse - den Herder

Cornelia Anna Louise Rootlieb

Margaretha Meulmeester-Schoon

Willem van Sluijs

Helena Isabella van der Dussen - van Noort

**Familiebijdrage in herinnering aan Helena Isabella van der Dussen
- van Noort**

Ze kende vreugde

Ze kende verdriet

Ze kende liefde

Ze kende ziekte

Ze kende vrede

Ze kende pijn

In alles was ze dapper en oprecht

Zoals ze heeft geleefd is ze ingeslapen.

Leendert Johannis Nijse

Helena Apolonia Versteeg - de Vries

Maria Johanna Hendrikse - Kaland

Catharina Peperzak - Geers

Bertus Bliëk

J.M.A. van Niel Schuuren - van de Eertwegh

Wilhelmina Meliefste

Pieterella Polderman - Geschiere

Jannigje Leegganger

Johanna Wijkhuijs - Baas

Sara Cujé - Brouwer

S. Spandonk - ten Haaf

Een laatste licht van vrede en vriendschap

Een laatste licht van liefde

Een laatste licht voor wie in ons hart leven

Muziek

Gedicht: Ik weet jou zo dichtbij

Ik weet jou zó dichtbij, vlákbij.

Toch ben je niet meer hier,

Op deze aarde. Ik weet:

Al ben je heengegaan,

Een nieuwe wereld binnen,

Met je liefde blijf je mij

Omringen en geef je me in stilte
Kracht om een nieuwe weg
Te vinden, een weg alleen,
Zonder jou. Je bent gegaan,
Je bent niet langer hier,
En toch ben je op een nieuwe,
Een ándere manier er wél,
Dichtbij, haast tastbaar dichtbij.

Ik kan je niet bevatten,
Maar tegelijk weet ik:
Het is waar, je bent er niet meer
En toch zorg je nu
Op een andere, een nieuwe manier,
Liefdevoller dan ooit voor mij.

Afsluitende woorden

Wij doven nu het licht.
Dat u het meeneemt onderweg.
Zie het licht.
Ruik een bloem.
Voel de wind.
Hoor de vogels.
Proef het eten en drinken.
Leef uw leven!

Muziek

Zorgstroom

November 2021 Middelburg

Geestelijk Verzorgers
Eveline Post & Gert Zomer
Vrijwilliger
Jo van der Wilt – de Visser

Muziek
Maarten Houtermans

Techniek
Pieter Schoe
Erik Voschezang